

REFERAT

Programul - educația adulților

DE CE? Lumea în care trăim, pe care ne-o amintim și pe care ne-o imaginăm este lumea dominată de adulți.

Definiția empirică a adultului: un individ cu vârsta de peste 20 de ani care știe ce vrea, știe o meserie, își asumă responsabilități, are răspunsuri la întrebări, înțelege rostul existenței, respectă regulile sau dacă nu respectă regulile știe de ce, are familie, are copii, votează, face revoluție, iese în stradă.

Lumea acestor adulți este stabilă, fixată în repere solide și copiii sunt crescuți pentru ca să devină adulți de aceeași calitate ca și părinții lor.

Împărtășim, ca adulți, câteva povești majore, povești care stabilesc adevărul așa cum TREBUIE SĂ FIE.

Figuri legendare populează universul exprimat prin producțiile de succes comercial ale diverselor forme de artă, film, muzică, dans: bărbatul-om-de-stat-stâlpul-unei-familii-perfecte-care-merge-în-fiecare-duminică-la-biserică, femeia-mamă-gospodină-soție-perfectă-care-stă-alături-de-soțul-ei-și-se-sacrifică-pentru-copii, omul-de-afaceri-care-a-câștigat-averea-prin-muncă-instită, bărbatul-singur-în-slujba-justiției-care-își-dă-viața-pentru-concetățeni, generalul-necruțator-cu-dușmanul-care-iubește-animalele-și-copiii, femeia-director-de-firmă-mamă-de-familie-și-soție-devotată, omul-bogat-care-a-fost-sărac-și-care-este-cinstit-și-fericit. Aceste legende sunt adaptări contemporane ale eroilor adulți de altă dată și noi astăzi nu SUNTEM adulți ci, mai degrabă JUCĂM ROLURI de adulți. Sau este de datoria noastră să le jucăm și nu știm când și dacă ne ridicăm la standardele de calitate impuse de povești. Ceea ce înseamnă că ar putea fi o diferență între CEEA CE SUNTEM și CEEA CE PRETINDEM FAȚĂ DE ALȚII CĂ SUNTEM.

În spatele rolului de adult fiecare dintre noi știe că se află o multitudine de lucruri surprinzătoare care nu au nimic de-a face cu ceea ce TREBUIE să faci și care-ți amărăsc existența. Întrebări de tipul: cine face regulile, cine impune valorile, de unde știm ce e bine și ce e rău, unde ne ascundem când nu mai putem face față, cine ne va pedepsi, și cel care ne va pedepsi este într-adevăr mai bun decât noi? Există o

școală unde înveți să fii adult și până la ce vârstă poți urma cursurile acelei școli?

DEFINIȚIE Educația pentru adulți este formativă, continuă și paralelă cu alte forme de educație informativă. Are ca scop perfecționarea abilităților existente și/sau dobândirea altora noi precum și asimilarea unor sisteme de valori care s-au dovedit performante social și punerea lor în practică. Angajarea în procesul de educație se face numai la cererea persoanei sau a grupului.

SCOP Înșușirea de către adulți a unor cunoștințe legate de sistemul de valori promovat de societățile democratice, stimularea dezvoltării personale continue și conștiente și formarea unor abilități sociale noi care să facă legătura armonioasă între sistemul de valori democratice și valorile personale dezvoltate de-a lungul procesului de educație.

OBIECTIVE

1. informarea cât mai corectă și mai amplă asupra drepturilor omului în general, asupra drepturilor diverselor categorii de membri ai societății și asupra valorilor fundamentale promovate de societățile democratice.

2. practicarea unor modele democratice de relaționare socială.
3. adaptarea tehnicilor de educație a adulților importate din alte țări cu tradiție democratică.

ARII DE PROBLEME .

ADULȚII AU ÎNTOTDEAUNA DREPTATE

Este foarte greu să predai adulților comportamente noi, morală, etică și norme de relaționare socială. Cu alte cuvinte este foarte greu să-i formezi altfel decât cum au fost formați. Adulții care sunt angajați în relații de familie și au copii nu mai sunt foarte permeabili la educație. Ei au rezolvat probleme cruciale de existență căci au asigurat supraviețuirea lor și a altor persoane care depind de ei și cred cu fermitate că soluțiile lor de viață, valorile lor, ce e bine să se facă și ce nu, convingerile lor fundamentale, sunt

foarte bune, imbatabile. Ei știu ce e realitatea pentru că au experiență, au văzut cum e în practică, așa că nu-i mai poți duce cu teorii și mai ales cu teorii aduse din țări străine.

Adulții care au funcții publice și/sau de conducere cu atât mai mult au convingerea că realitatea este așa cum spun ei că este și sunt de acord cu faptul ca alții să se schimbe conform credințelor lor dar nu sunt de acord ca ei să se schimbe conform credințelor altora. Adulții profesori, care deci au funcția de educator și responsabilitatea de a forma alți adulți sunt în cea mai mare măsură rezistenți la procese de formare întrucât a le accepta și a se implica ar însemna să accepte că ceea ce predau ei tinerilor și copiilor - adică viitorilor adulți - nu este informație validă. Ei sunt formați și sunt pietre de hotar în educația altora, și pentru ei este acceptabil doar să fie implicați în programe de informare la cel mai înalt nivel, singurul la care ar fi de înțeles să nu fie încă pregătiți.

Această rezervă este normală deoarece orice adult cu responsabilitatea propriei sale existențe și a altora are nevoie de valori ferme pentru ca să poată supraviețui și o valoare vitală este aceea a statutului în grup.

CU TOATE CĂ

Cu toate că nu ne-am propus să scriem în aceste pagini concluziile experienței noastre de 5 ani de lucru în programe de asistare, promovare și educație pentru drepturile omului, facem aici o excepție de la regulă întrucât considerăm că rezistența adulților din România la modele alternative de existență este nu doar îngrijorătoare ci periculoasă. A nu accepta că se poate și altfel decât știi tu este periculos pentru un popor a cărui istorie de ultimi 80 de ani a înregistrat trei opțiuni pentru dictatură.

Oricât de logică ar fi în context această opțiune. Precizăm că aceste considerații dure și triste despre rezistența la educație formativă a adulților se bazează pe experiența de a fi fost în repetate rânduri refuzați de către profesorii din sistemul de învățământ din România, indiferent de c.v.-ul și prestigiul profesorului străin pe care îl aveam invitat în program. Înainte de a refuza celelalte variante, trebuie să te informezi și să înțelegi în ce constau celelalte variante.

EDUCAȚIA NE-INSTIȚIONALIZATĂ

Orice formă de educație care nu are profesori-la-catedră, teme și penalități pentru ne-efectuarea temelor, note și premii pentru notele cele mai mari, este o formă de educație foarte greu de practicat deoarece presupune o pre-existent disciplină interioară, disciplină a lucrului cu sine, disciplină a felului de a munci și seriozitate în fața responsabilităților. De aceea în programele de educație a adulților este recomandabil ca beneficiul personal să fie foarte clar și să justifice efortul de implicare solicitat.

EDUCAȚIA ȘI OPINIA PUBLICĂ

Mecanismul democrației se bazează pe principiul majorității. Este adoptat ca regulă ceea ce este preferat de cei mai mulți. Pe această cale vedem cum uneori se impun dictaturi, atitudini extremiste,

rasism, xenofobie, naționalism. Democrația găsește inacceptabilă manipularea. Cea mai mare responsabilitate în această linie de dezvoltare de situații revine mass-media. Există modalități de a prezenta ca acceptabil inacceptabilul sau ca revoltător normalul. Care sunt căile de apărare ale cetățeanului în fața acestei manipulări?

Cum poți alege un set de valori? Cum poți să spui că ești responsabil pentru ceea ce alegi? Manualele unice verificate de oameni de partid ne-au obișnuit cu ideea că există un singur adevăr. Realitatea este alcătuită din adevăruri multiple și este sarcina fiecăruia dintre noi să găsească modalități de a alege adevărul compatibil cu timpul, locul și nevoia concrete într-un moment dat.

Dar este datoria instituțiilor statului: școală, instituții culturale, este datoria mass-media și este datoria personalităților naționale să asigure în mod egal accesul tuturor cetățenilor la informația corectă și ne-trunchiată.

1. PROGRAMUL DE ASISTENȚĂ PENTRU REINTEGRAREA SOCIALĂ A FEMEILOR AFLATE ÎN DETENȚIE ȘI DUPĂ LIBERARE, 1995 - 1996 - 1997

Obiectivele activității au fost:

- a. asistarea femeilor și minorelor pe durata arestului preventiv și a detenției în penitenciar;
- b. facilitarea reintegrării sociale după eliberare.

Activități desfășurate: consiliere socială, asistență medicală, consiliere psihologică, sprijin în găsirea unui loc de muncă, consilierea familiilor.

2. CUTIA PANDOREI - CENTRU DE ZI ÎN PITEȘTI, 1998 - 1999

Proiectul constă în organizarea în Pitești a unui centru de asistență pentru femeile victimizate și a unui pachet de programe de educație în mass-media și direct către beneficiari folosind metode clasice (pedagogice) și alternative (artistice).

Obiectivele sunt:

- a. influențarea mentalității femeilor victimizate în sensul recâștigării respectului de sine și al auto-definirii în cadrul instituției familiale;
- b. scăderea riscului de devianță pentru copiii care provin din familii violente;
- c. acordarea de soluții și/sau suport în situațiile de criză pentru femeile victimizate.

1. Curs practic pentru respectarea drepturilor omului și dezvoltarea societății civile, 1998 - 1999

Proiectul a constat în derularea unui curs teoretic de formare a activiștilor în domeniul drepturilor omului pentru un număr de 14 adulți. Cursul teoretic a fost urmat de o activitate practică ce a constat în activități practice de promovarea și respectării drepturilor omului sub forma unor miniproiecte.

Surse:

<http://grado.org.ro/wp-content/uploads/2012/01/Educatia-adultilor>.